

forffjellige Maader. Jeg har tænkt, at man kunde indtanke Sagen for Ministeriet; men her staaer ikke Noget derom, og da de fleste Bygninger ikke hidtil have været belagte med det Slags Skat, kan man heller ikke sige, at man kan søge tilbage til de ældre Anordninger om Bygningsafgiften i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn. Jeg kom ind paa det, at Sogneforstanderskaberne burde være forpligtede til at paatage sig dette Arbejde; men for mig stiller det sig saaledes, at naar det Arbejde, de paatage sig, ikke svarer til de Gøder, den Indtægt, derved fremkommer, viser det sig upraktisk. Den ærede Finanzminister beregner Nettoindtægten af denne Lov til 146,000 Rd. Det bliver egentlig nogle og tredive Tusinde Rd. mere, thi de circa 35,000 Rd., som frabrages til Communerne, komme ind ved 2den Klasse i den forelagte Skattelov, og ikke ved 1ste Klasse. Naar den ærede Finanzminister siger, at det kun bliver 150,000 Rd., og der i Danmark er 13—14 eller 1500 Sogneforstanderskaber, vil den Betaling, disse Sogneforstanderskaber faae til Communerens Kasse, kun gjennemsnitlig kunne blive 20—30 Rd., altsaa høist Ubethdeligt; dertil kommer, at disse 25 pCt. kun beregnes af 1ste Klasse, og enkelte Sogne have saagodtsom slet ingen Bygninger af den Sort, og altsaa bringer det dem heller ingen Fordeel at oppebære Skatten. Skulde der være nogen Righed tilstede, maatte der beregnes dem disse bestemte Procenter baade af 1ste og 2den Classes Bygninger. I det Hele ere de Paragrapher i Loven, der staae fast, hvad der paa Landet er skattepligtigt, og hvad ikke, affattede saaledes, at det ikke er mig muligt at sige, hvad der er frit, og hvad ikke. Der staaer: „Bygninger eller Dele af dem, der udelukkende benyttes til Avlsbedrift“. Vil man „hænge sig“ strengt i et Ord, nemlig „udelukkende“, som et æret Medlem heroverfor (H. M. Petersen) sagde, kan man faae Meget ind derunder, som aabenbart ikke bør gaae ind derunder. Saa snart der er en Side ved en eller anden Benyttelse af en Landeieendoms Bygninger, hvor man kan sige, at de ikke udelukkende, men vel i en overveiende Grad, benyttes til Avlsbrug, saa skulle de gaae ind under Skatten. Det er min Overbeviisning, at, hvis

Loven kommer ind, og der ikke indsættes Noget, som viser klart og tydeligt, hvad der skal med, og hvad ikke, saa vil der opstaae mange Tvivls-spørgsmaal. En Hestestald hører med til Landbrugets Nødvendigheder; men naar en Deel af Stalben er indrettet til Gæstestald, skal denne Deel saa ikke regnes med; saa at hele Stalben beskattes, eller hele Stalben er fri? Paa denne Maade, naar selv den mindste Benyttelse udenfor egentligt Landbrug beskattes, kan man tilsidst faae alle Bygninger ind under Loven, og saa vil Udbyttet ganske vist gaae op i Millioner, og ikke i 150,000 Rd. Naar den ærede Minister har opstillet den Scala, han gjorde, troer jeg, at han maa have maalt med en sjællandsk Alen. Jeg troer, den kendes her paa Sjælland langs Jernbanen; men de Bygninger, man der seer mange Steder, ere af saadanne Dimensioner, at man ikke kender saadanne Vidder og Længder i mange Provindser; altsaa, det Alenmaal er efter min Overbeviisning ganske vist for kort. Hvad Loven i sin Heelhed angaaer, maa jeg erklære mig enig med de ærede Medlemmer, der have sagt, at de ansee en ny Skat paa faste Eiendomme som en Confiscation af de nuværende Eieres Lomme; jeg anseer den i den Grad uheldig, at den er en Skat, man allerlidst maa komme ind paa. Det er en Skat, hvorom der ikke kan være Tale, naar man opstiller som det eneste rigtige Skatteprincip, kun at beskatte den egentlige Skatteevne; thi det staaer ikkun i en svag, for ikke at sige slet ingen, Forbindelse med Skatteevnen, om en Mand har faste Eiendomme eller ikke. Det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen) sagde rigtignok, at det var kun en Overgang; det er det Samme, som Ræven sagde, da den skulde staaes, men det er en Overgang, som den nuværende Generation paa ingen Maade kan være tjent med. Jeg skal endnu kun berøre et Punkt. Den høitærede Finanzminister yttede, at han undrede sig over, at der ikke var kommet Udtalelser angaaende det Punkt, at de store Eiendomsbesiddere maaskee være berørte for haardt i Lovforslaget; men jeg troer, at den høitærede Minister i det Dieblif, han udtalte dette, maa have troet, at det var i en anden Sal. Debatten førtes. Naar man tænker paa de Anstuelser,